

ProFIIT 2008

Koncom marca sa konalo finále súťaže pre stredoškólkov ProFIIT 2008. Dvadsať sedem študentov z celého Slovenska, ktorí sa doň prebojovali v regionálnom kole, si vzájomne zmerali svoje sily. Prvenstvo z korešpondenčného kola si obhájil Peter Ondruška zo SPŠ elektrotechnickej v Dubnici nad Váhom pred Tomášom Matulom z Gymnázia Jura Hronca v Bratislave a Jánom Súkeníkom z Gymnázia Jozefa Lettricha v Martine.

Súťaž hodnotil **Ing. Peter Trebatický**, riaditeľ súťaže. Ako každý rok, aj tento bolo vo finále ProFIIT 2008 šesť príkladov. Každý, kto vyrieši aspoň dva príklady, získa bonusové body na prijímacie konanie. Prví traja získali 65 bodov, ostatní, čo vyriešili dva príklady, 52 bodov. Príklady boli tematicky spojené do príbehu z konfliktu Francúzska a Nemecka, o ktorom sa dozvedáme z denníka francúzskeho vojaka, ktorý bol súťažiacim dobre známy z korešpondenčného kola súťaže ProFIIT 2008. Jeho prostredníctvom sa dozvedáme o bitke v lese, oddychu vojakov po úspešnom ťažení, upadnutí nášho „hrdinu“ do zajatia a následný úspešný pokus o útek z neho.

S T U . .
.
F I I T .
.

Najviac z 27 zúčastnených súťažiacich sa neúspešne pasovalo prevažne s dvoma príkladmi. Paradoxne, najmä s príkladom, ktorý organizátori považovali za jeden z jednoduchších. Išlo v ňom o výpočet člena postupnosti, ktorá bola „očividne“ periodická. Práve toto pozorovanie bolo treba využiť, nakoľko bolo potrebné nájsť aj vzdialených členov postupnosti. Keďže väčšina súťažiacich počítala každého člena postupnosti zvlášť, ich programy bežali pridlho, a preto neboli uznané.

Najnenávidenejším príkladom bol príklad, kde bolo treba určiť, či zadaný reťazec znakov obsahuje korektné ISBN číslo. Tento druh príkladov nie je o vymyslení správneho algoritmu, pretože ten je popísaný v zadaní. Ide v nich o pozorné prečítanie si zadania, aby človek pri implementácii nezabudol na niektorú možnosť. Takéto príklady sú charakteristické tým, že má človek pocit, že to už má určite dobre, ale vyhodnocovací systém mu hlási, že nie.

Spomínané dva príklady boli v rámci príbehu v strede zadaní. To malo za následok, že s nimi súťažiaci s menej skúsenosťami z takýchto typov súťaží „zabili“ celých 5 hodín trvania finále. Najjednoduchší príklad bol totiž na poslednej strane zadaní (neúmyselne – zapadal do príbehu), takže si ho niektorí ani len neprečítali. O jeho náročnosti svedčí aj fakt, že ho vyriešilo najviac súťažiacich. Išlo v ňom o vypísanie všetkých binárnych čísiel s definovaným počtom jednotiek.

Dva príklady nevyriešil nikto. Jeden z nich týmto splnil svoj účel, lebo bol zámerne veľmi ťažký, aby tí lepší mali čo robiť celú súťaž. Tento príklad sa nikto nepokúsil ani len odovzdať. Druhým nikým nevyriešeným bol príklad náročný na logické uvažovanie, kedy bolo treba z výrokov kamarátov, kde každý tvrdil o každom, že je klamár alebo pravdovravný, zistiť, minimálne a maximálne koľkí z nich sú klamári. Keď už človek mal vymyslené správne riešenie, implementácia bola jednoduchá. Tento ročník sa vyskytla na súťažiach tohto typu nie často vídaná skutočnosť, že každý súťažiaci odovzdal aspoň jedno riešenie.“

Vo finále sa stretli žiaci 15 stredných škôl z 11 miest Slovenska. 2 žiaci boli z SPŠ, ostatní gymnazisti. 44,44% boli žiaci bratislavských škôl. Najviac zastúpené bolo Gymnázium Jura Hronca v Bratislave (29, 63% súťažiacich).